

en med, hvilket, i
attre verkan.

Rågavarande, är räfmickel bugtar i allgifver en holme för öjsam är åsynen af ner han deremot in några socknar förefven vid Mälaren ögera lemna den

W. C.

annanstädes, har
annan utväg med

på dem morgon och
sund mellan större
ed skott. — Läger
d och sedan medels
kande, får man dem
gges nät och not och
densamma upplyftas
enär doppingen inne
an in nätet. — Då
ppet ten, bör man
ker undan aflagsnar
n svänger då genast
ned kurs när fogeln
man honom och får
ssen är det sålunda
knin. Jätkurs i N.V.;
o. s. v. tills skott-
följande utmärkt an-
r jagten ha ögonen
tet vändt mot fören.

A. F. Håk.

Ett annat meddelande i samma ämne är af följande lydelse:

Så snart man om våren funnit hvar doppingar hålla till, bör man, om möjligt, taga reda på deras bon och i grundgående farkost dölja sig i närheten deraf. Håller man sig blott stilla, komma doppingarne ganska snart, äfven om man ej är så väl dold, och kunna då med lätthet skjutas. På det sättet sköt jag i fjor våras ej mindre än 21 doppingar, hvaraf 7 på en qväll.

Att endast taga deras ägg och förstöra redarne, tjänar till intet, ty de värpa genast om på annan plats. Så sent som i början af augusti förlidet år kom jag öfver doppingar med nykläckta ungar.

Under högsommaren kan man i lugnt väder med en stark roddare i lättrodd båt förfölja de dykande doppingarne, som då sällan eller aldrig flyga upp, hvilket deremot ofta händer på våren, och får man derunder ej sällan tillfälle att skjuta en eller annan fogel. Man måste dock beräkna hvar de skola komma upp efter hvarje dykning, hvilket sker genom aktgifvande på det håll, åt hvilket de dyka ned. Bli de hårdt ansatta, händer det dock ofta att de under vattenytan vända, dyka rakt under den förföljande båten och uppkomma på helt annat håll än man väntat dem. Man måste alltid hålla sig beredd till skott, ty endast ett ögonblick visa de sina hufvuden ofvan vattenytan, innan de åter dyka. På dylik jagt sköt jag sommaren 1889 15 doppingar, 4 af dem på en dag.

Genom att dölja sig i ytterkanten af vassbäddar, der doppingar hålla till, lyckas man ganska ofta få skott på dem.

På de ställen, hvarest jag till största delen skjutit bort doppingarne, funnos i somras flere andkullar, under det att ingen enda kull fans medan doppingarne regerade ostörda.

Vesterås 20 februari 1891.

A. R.

Notiser.

Om en utter. På färsk spårnö i november i fjor var jag med min »Jäger» ute och följde ett slingrande räfspår, men bäst det var fick jag nere i ett litet dike skåda ett utterspår. Tog an detta och följde detsamma längs ena diket efter det andra tills det stod in i en liten dikestrumma under sjelfva landsvägen. Förvissade mig genast om att han befann sig derinne och förvånades ej litet öfver hans trygghet, ty